

CONVENȚIA PENALĂ privind corupția

Textul [actului](#) publicat în M.Of. nr. 65/30 ian. 2002

Statele membre ale Consiliului Europei și celelalte state semnatare ale prezentei convenții, considerând că scopul Consiliului Europei este de a realiza o legătură mai strânsă între membrii săi, recunoscând importanța de a consolida cooperarea cu celelalte state semnatare ale prezentei convenții, convinse de necesitatea de a urma cu prioritate o politică penală comună care tinde să protejeze societatea împotriva corupției, inclusiv prin adoptarea unei legislații și a măsurilor preventive adecvate, subliniind faptul că corupția constituie o amenințare pentru democrație, preeminența dreptului și drepturile omului, subminează principiile de bună administrare, echitate și justiție socială, denaturează concurența, împiedică dezvoltarea economică și pune în pericol stabilitatea instituțiilor democratice și bazele morale ale societății, convinse că eficacitatea luptei împotriva corupției se realizează printr-o cooperare internațională penală intensificată, rapidă și adaptată, apreciind realizările recente care contribuie la ameliorarea conștiinței și cooperării la nivel internațional în lupta împotriva corupției, inclusiv acțiunile desfășurate de O.N.U., Banca Mondială, Fondul Monetar Internațional, Organizația Mondială a Comerțului, Organizația Statelor Americane, O.C.D.E. și Uniunea Europeană, având în vedere Programul de acțiune împotriva corupției, adoptat de Comitetul Miniștrilor Consiliului Europei în luna noiembrie 1996, ca urmare a recomandărilor celei de a 19-a Conferințe a miniștrilor europeni ai justiției (La Valetta, 1994), amintind în acest context importanța participării statelor nemembre la activitățile Consiliului Europei împotriva corupției și salutând contribuția lor prețioasă la punerea în aplicare a Programului de acțiune împotriva corupției, amintind, printre altele, că Rezoluția nr. 1, adoptată de miniștrii europeni de justiție la cea de-a 21-a Conferință a lor (Praga, 1997), cheamă la aplicarea rapidă a Programului de acțiune împotriva corupției și recomandă îndeosebi elaborarea unei convenții penale privind corupția, care să prevadă incriminarea coordonată a infracțiunilor de corupție, o cooperare consolidată în cercetarea unor asemenea infracțiuni și un mecanism eficace de urmărire a aplicării, deschis în mod egal statelor membre și statelor nemembre, reținând că șefii de stat și de guvern ai Consiliului Europei au hotărât, cu ocazia celei de-a doua Întâlniri la vârf a lor care a avut loc la Strasbourg în zilele de 10 și 11 octombrie 1997, să caute răspunsuri comune la provocările determinate de extinderea corupției și au adoptat un plan de acțiune care, vizând promovarea cooperării în lupta împotriva corupției, inclusiv legăturile sale cu crima organizată și spălarea banilor, însărcinează Comitetul Miniștrilor Consiliului Europei să încheie rapid lucrările de elaborare de instrumente juridice internaționale, conform Programului de acțiune împotriva corupției, considerând în plus că Rezoluția (97) 24 privind cele 20 de Principii directoare pentru lupta împotriva corupției, adoptată la 6 noiembrie 1997 de Comitetul Miniștrilor Consiliului Europei cu ocazia celei de-a 101-a Sesiuni a sa, subliniază necesitatea de a încheia rapid elaborarea de instrumente juridice internaționale în executarea Programului de acțiune împotriva corupției, având în vedere adoptarea cu ocazia celei de-a 102-a Sesiuni a Comitetului Miniștrilor Consiliului Europei, la 4 mai 1998, a Rezoluției (98) 7 privind autorizarea de a crea Acordul parțial extins stabilind Grupul de State împotriva Corupției - GRECO, instituție care are drept obiect îmbunătățirea capacității membrilor săi de a lupta împotriva corupției, veghind la punerea în aplicare a angajamentelor lor în acest domeniu, au convenit cele ce urmează:

CAPITOLUL I Terminologie

ARTICOLUL 1 Terminologie

Definiții

În sensul prezentei convenții:

- expresia *agent public* este interpretată prin referire la definiția noțiunilor de funcționar, funcționar public, ministru, primar sau judecător în dreptul național al statului în care persoana în cauză exercită această funcție, precum și la modul în care aceasta este aplicată în dreptul său penal;
- termenul *judecător* menționat la lit. a) include membrii Ministerului Public și persoanele care exercită funcții judecătorești;
- în cazul urmăririlor care implică un agent public al unui alt stat, statul care urmărește nu poate aplica definiția de agent public decât în măsura în care această definiție este compatibilă cu dreptul său național;
- persoană juridică* desemnează orice entitate având acest statut în baza dreptului național aplicabil, cu excepția statelor sau a altor entități publice în exercitarea prerogativelor lor de putere publică și a organizațiilor internaționale publice.

CAPITOLUL II
Măsuri ce trebuie luate la nivel național

ARTICOLUL 2
Corupția activă a agenților publici naționali

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a incrimina ca infracțiune, conform dreptului său intern, atunci când s-a săvârșit cu intenție, fapta de a propune, de a oferi sau de a da, direct ori indirect, orice folos necuvenit unuia dintre agenții săi publici, pentru el sau pentru altcineva, pentru ca acesta să îndeplinească ori să se abțină de la îndeplinirea unui act în exercițiul funcțiilor sale.

ARTICOLUL 3
Corupția pasivă a agenților publici naționali

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a incrimina ca infracțiune, conform dreptului său intern, atunci când s-a săvârșit cu intenție, fapta unuia dintre agenții săi publici de a solicita sau de a primi, direct ori indirect, orice folos necuvenit pentru el sau pentru altcineva ori de a accepta oferta sau promisiunea cu scopul de a îndeplini ori de a se abține să îndeplinească un act în exercitarea funcțiilor sale.

ARTICOLUL 4
Corupția membrilor adunărilor publice naționale

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a incrimina ca infracțiune, conform dreptului său intern, faptele menționate la art. 2 și 3, dacă acestea se referă la o persoană membră a unei adunări publice naționale care exercită puteri legislative sau administrative.

ARTICOLUL 5
Corupția agenților publici străini

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a incrimina ca infracțiune, conform dreptului său intern, faptele menționate la art. 2 și 3, dacă acestea se referă la un agent public al unui alt stat.

ARTICOLUL 6
Corupția membrilor adunărilor publice străine

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a incrimina ca infracțiune, conform dreptului său intern, faptele menționate la art. 2 și 3, dacă acestea se referă la o persoană membră a unei adunări publice, care exercită puteri legislative sau administrative ale unui alt stat.

ARTICOLUL 7
Corupția activă în sectorul privat

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a incrimina ca infracțiune, conform dreptului său intern, dacă s-a săvârșit cu intenție, în cadrul unei activități comerciale, fapta de a promite sau de a da, direct ori indirect, orice folos necuvenit oricărei persoane care conduce sau lucrează pentru o entitate din sectorul privat, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, cu scopul ca aceasta să îndeplinească sau să se abțină să îndeplinească un act, cu încălcarea obligațiilor sale.

ARTICOLUL 8
Corupția pasivă în sectorul privat

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a incrimina ca infracțiune, conform dreptului său intern, dacă s-a săvârșit cu intenție, în cadrul unei activități comerciale, fapta oricărei persoane care conduce sau lucrează pentru o entitate din sectorul privat de a solicita sau de a primi, direct ori prin intermediul terților, un folos necuvenit sau de a accepta oferta ori promisiunea, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, cu scopul ca aceasta să îndeplinească sau să se abțină să îndeplinească un act, cu încălcarea obligațiilor sale.

ARTICOLUL 9
Corupția funcționarilor internaționali

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a incrimina ca infracțiune, conform dreptului său intern, faptele menționate la art. 2 și 3, dacă acestea se referă la o persoană care are calitatea de funcționar sau agent contractual, în sensul prevăzut de statut, al unei organizații publice internaționale sau supranaționale la care partea este membră, precum și la orice persoană care, fie că este sau nu este detașată pe lângă o astfel de organizație, exercită funcții ce corespund funcționarilor sau agenților menționați.

ARTICOLUL 10

Corupția membrilor adunărilor parlamentare internaționale

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a incrimina ca infracțiune, conform dreptului său intern, faptele menționate la art. 4, dacă acestea se referă la o persoană membră a unei adunări parlamentare a unei organizații internaționale sau supranaționale la care partea este membră.

ARTICOLUL 11

Corupția judecătorilor și a agenților curților internaționale

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a incrimina ca infracțiune, conform dreptului său intern, faptele menționate la art. 2 și 3, dacă acestea se referă la o persoană care exercită funcții judiciare în cadrul unei curți internaționale a cărei competență este acceptată de către parte sau la un funcționar de la grefa unei asemenea curți.

ARTICOLUL 12

Trafic de influență

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a incrimina ca infracțiune, conform dreptului său intern, dacă s-a săvârșit cu intenție, fapta de a propune, de a oferi sau de a da, direct ori indirect, orice folos necuvenit, cu titlu de remunerație, oricui afirmă sau confirmă că este capabil să exercite o influență în luarea unei decizii de către oricare dintre persoanele vizate de art. 2, art. 4-6 și de art. 9-11, indiferent dacă folosul necuvenit este pentru sine sau pentru altcineva, precum și fapta de a solicita, de a primi sau de a accepta oferta ori promisiunea, cu titlu de remunerație, pentru o astfel de influență, indiferent dacă influența este sau nu este exercitată ori dacă influența presupusă produce sau nu produce rezultatul dorit.

ARTICOLUL 13

Spălarea produselor obținute din infracțiunile de corupție

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a incrimina ca infracțiune, conform dreptului său intern, faptele menționate la art. 6 paragrafele 1 și 2 din Convenția nr. 141 a Consiliului Europei, în condițiile prevăzute de acestea, atunci când infracțiunea principală constă în una dintre infracțiunile stabilite în baza art. 2-12 din prezenta convenție, în măsura în care partea n-a formulat o rezervă sau o declarație referitoare la aceste infracțiuni ori nu consideră aceste infracțiuni ca fiind infracțiuni grave la legislația referitoare la spălarea banilor.

ARTICOLUL 14

Infracțiuni contabile

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a incrimina ca infracțiune pasibilă de sancțiuni penale sau de alte tipuri de sancțiuni, conform dreptului său intern, dacă sunt săvârșite cu intenție, faptele sau omisiunile următoare destinate să comită, să disimuleze sau să tăinuiască infracțiunile precizate la art. 2-12, în măsura în care partea n-a formulat o rezervă sau o declarație:

- a) de a întocmi sau de a folosi o factură ori orice alt document sau înscris contabil care conține informații false sau incomplete;
- b) de a omite, într-o manieră ilicită, contabilizarea unui vărsământ.

ARTICOLUL 15

Acte de participare

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a incrimina ca infracțiune, conform dreptului său intern, orice faptă de complicitate la una dintre infracțiunile stabilite în baza prezentei convenții.

ARTICOLUL 16

Imunitate

Dispozițiile prezentei convenții nu aduc atingere dispozițiilor oricărui tratat, protocol sau statut, precum și textelor lor de aplicare, în ceea ce privește ridicarea imunității.

ARTICOLUL 17

Competență

1. Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a-și determina competența referitoare la o infracțiune stabilită în temeiul art. 2-14, dacă:

- a) infracțiunea este săvârșită în tot sau în parte pe teritoriul său;
- b) autorul infracțiunii este unul dintre cetățenii săi, unul dintre agenții săi publici sau unul dintre membrii adunărilor sale publice naționale;
- c) infracțiunea se referă la un agent public sau la un membru al adunărilor sale publice naționale ori la o altă persoană menționată la art. 9-11, care este în același timp cetățeanul său.

2. Fiecare stat poate, în momentul semnării sau depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, într-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, să precizeze că își rezervă dreptul de a nu aplica, ori de a aplica numai în cazuri sau condiții specifice, regulile de competență definite la paragraful 1 b) și c) sau o parte oarecare din aceste texte.

3. Atunci când o parte a folosit posibilitatea de rezervă prevăzută la paragraful 2 aceasta adoptă măsurile care se dovedesc necesare pentru a-și determina competența referitoare la infracțiunile stabilite în baza prezentei convenții, dacă autorul prezumat a fi comis infracțiunea se află pe teritoriul său și nu poate fi extrădat unei alte părți numai pe motiv de cetățenie, ca urmare a unei cereri de extrădare.

4. Prezenta convenție nu exclude exercitarea de către una dintre părți a oricărei competențe penale determinate conform dreptului său intern.

ARTICOLUL 18 **Responsabilitatea persoanelor juridice**

1. Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a se asigura că persoanele juridice pot fi ținute responsabile de infracțiuni de corupție activă, trafic de influență și de spălarea capitalurilor, stabilite în temeiul prezentei convenții, dacă acestea sunt comise în contul lor de către o persoană fizică ce acționează fie individual, fie în calitate de membru al unui organ al persoanei juridice, în cadrul căreia exercită atribuții de conducere referitoare la:

- puterea de reprezentare a persoanei juridice; sau
- autoritatea pentru a lua decizii în numele persoanei juridice; sau
- autoritatea pentru a exercita un control în cadrul persoanei juridice, precum și pentru participarea unei asemenea persoane fizice în calitate de complice sau de instigator la comiterea infracțiunilor sus-menționate.

2. Făcând abstracție de cazurile deja prevăzute la paragraful 1, fiecare parte ia măsurile necesare pentru a se asigura că o persoană juridică poate fi ținută responsabilă dacă lipsa de supraveghere sau de control din partea unei persoane fizice menționate la paragraful 1 a făcut posibilă comiterea infracțiunilor menționate la paragraful 1 în contul respectivei persoane juridice de către o persoană fizică supusă autorității sale.

3. Responsabilitatea persoanei juridice în temeiul paragrafelor 1 și 2 nu exclude urmărirea penală împotriva persoanelor fizice autori, instigatori sau complici la infracțiunile menționate la paragraful 1.

ARTICOLUL 19 **Sancțiuni și măsuri**

1. Ținând seama de gravitatea infracțiunilor stabilite în baza prezentei convenții, fiecare parte prevede, cu privire la infracțiunile stabilite conform art. 2-14, sancțiuni și măsuri efective, proporționale și descurajatoare, incluzând, atunci când sunt săvârșite de persoane fizice, sancțiuni privative de libertate ce pot da loc la extrădare.

2. Fiecare parte se asigură ca în cazul responsabilității stabilite în temeiul art. 18 paragrafele 1 și 2 persoanele juridice să fie pasibile de sancțiuni eficace, proporționale și descurajatoare, de natură penală sau nepenală, inclusiv de sancțiuni pecuniare.

3. Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a-i permite să confişte sau să blocheze în alt mod instrumentele și produsele infracțiunilor stabilite în temeiul prezentei convenții sau bunurile a căror valoare corespunde acestor produse.

ARTICOLUL 20 **Autorități specializate**

Fiecare parte adoptă măsurile care se dovedesc necesare pentru ca persoane sau entități să fie specializate în lupta împotriva corupției. Ele vor dispune de independența necesară în cadrul principiilor fundamentale ale sistemului juridic al părții, pentru a-și putea exercita funcțiile în mod eficace și libere de orice presiune ilicită. Părțile veghează ca personalul respectivelor entități să dispună de o pregătire și de resurse financiare adaptate funcțiilor pe care le exercită.

ARTICOLUL 21 **Cooperarea între autorități naționale**

Fiecare parte adoptă măsurile care se dovedesc necesare pentru a se asigura că autoritățile publice, precum și orice agent public cooperează, în conformitate cu dreptul național, cu autoritățile însărcinate cu investigațiile și urmărirea infracțiunilor:

a) informând autoritățile în cauză, din proprie inițiativă, atunci când există motive rezonabile să considere că una dintre

infracțiunile stabilite în baza art. 2-14 a fost comisă; sau
b) furnizând, la cerere, autorităților în cauză toate informațiile necesare.

ARTICOLUL 22

Protecția colaboratorilor justiției și a martorilor

Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a asigura o protecție efectivă și corespunzătoare:

- a) persoanelor care furnizează informații referitoare la infracțiunile stabilite în baza art. 2-14 sau colaborează în alt mod cu autoritățile însărcinate cu investigații sau urmăriri;
- b) martorilor care fac o depoziție privind astfel de infracțiuni.

ARTICOLUL 23

Măsuri care vizează facilitarea strângerii de probe și confiscarea produselor

1. Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri, inclusiv cele care permit utilizarea tehnicilor de investigație speciale conform legislației naționale, care se dovedesc necesare pentru a facilita strângerea de probe referitoare la infracțiunile stabilite în temeiul art. 2-14 și pentru a-i permite să identifice, să cerceteze, să blocheze și să sechestreze instrumentele și produsele corupției sau bunurile a căror valoare corespunde acestor produse, susceptibile să constituie obiectul măsurilor stabilite la paragraful 3 al art. 19.

2. Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a-și abilita tribunalele sau alte autorități competente să ordone comunicarea ori sechestrarea dosarelor bancare, financiare sau comerciale, pentru a pune în practică măsurile menționate la paragraful 1.

3. Secretul bancar nu va constitui un obstacol pentru măsurile definite la paragrafele 1 și 2.

CAPITOLUL III

Monitorizarea punerii în aplicare

ARTICOLUL 24

Monitorizarea

Grupul Statelor împotriva Corupției (GRECO) asigură urmărirea punerii în aplicare a prezentei convenții de către părțile contractante.

CAPITOLUL IV

Cooperare internațională

ARTICOLUL 25

Principii generale și măsuri care se aplică pentru cooperarea internațională

1. Părțile cooperează, conform dispozițiilor instrumentelor internaționale pertinente privind cooperarea internațională în materie penală sau înțelegerilor stabilite pe baza legislațiilor uniforme ori reciproce și dreptului lor național, în cea mai largă măsură posibilă, pentru investigațiile și procedurile privind infracțiunile penale din domeniul de aplicare a prezentei convenții.

2. Dacă nici un instrument internațional sau nici o înțelegere dintre cele menționate în paragraful 1 nu este în vigoare între părți, se aplică prevederile art. 26-31.

3. Prevederile art. 26-31 se aplică și atunci când sunt mai favorabile decât dispozițiile conținute în instrumentele internaționale sau în acordurile menționate la paragraful 1.

ARTICOLUL 26

Asistență

1. Părțile își acordă asistența cea mai largă posibilă pentru a se ocupa fără întârziere de cererile autorităților care sunt abilitate, în temeiul legilor lor naționale, să cerceteze sau să urmărească infracțiunile din domeniul de aplicare a prezentei convenții.

2. Asistența în sensul paragrafului 1 poate fi refuzată dacă partea solicitată consideră că faptul de a da curs cererii ar fi de natură să aducă atingere intereselor sale fundamentale, suveranității naționale, securității naționale sau ordinii publice.

3. Părțile nu vor putea invoca secretul bancar pentru a justifica refuzul lor de a coopera în baza prevederilor prezentului capitol. Dacă dreptul său intern o cere, o parte poate solicita ca o cerere de cooperare care ar implica ridicarea

secretului bancar să fie autorizată fie de către un judecător, fie de către o altă autoritate judiciară, inclusiv de Ministerul Public, care acționează în materie de infracțiuni.

ARTICOLUL 27

Extrădare

1. Infracțiunile din domeniul de aplicare a prezentei convenții sunt considerate ca fiind incluse în orice tratat de extrădare în vigoare între părți ca infracțiuni ce dau loc la extrădare. Părțile se angajează să includă aceste infracțiuni în orice tratat de extrădare pe care îl vor încheia, ca infracțiuni ce dau loc la extrădare.
2. Dacă una dintre părți, care subordonează extrădarea existenței unui tratat, primește o cerere de extrădare a unei părți cu care nu a încheiat un asemenea tratat, ea poate considera prezenta convenție ca bază legală a extrădării pentru toate infracțiunile stabilite conform prezentei convenții.
3. Părțile care nu subordonează extrădarea existenței unui tratat recunosc infracțiunile stabilite conform prezentei convenții ca infracțiuni ce dau loc la extrădare.
4. Extrădarea este subordonată condițiilor prevăzute de dreptul părții solicitate sau de tratatele de extrădare aplicabile, inclusiv cu privire la motivele pentru care partea solicitată poate refuza extrădarea.
5. Dacă extrădarea cerută pe motivul unei infracțiuni stabilite conform prezentei convenții este refuzată numai pe baza cetățeniei persoanei care face obiectul cererii sau pentru că partea solicitată se consideră competentă în speță, aceasta înaintea cazului autorităților sale competente în scopul urmăririi, excepând cazul în care au fost convenite alte dispoziții cu partea solicitantă, informând-o în timp util cu privire la rezultatul definitiv.

ARTICOLUL 28

Informații spontane

Fără a aduce atingere propriilor investigații sau proceduri, o parte poate, fără o cerere prealabilă, să comunice unei alte părți informații factive atunci când consideră că divulgarea respectivelor informații este susceptibilă de a ajuta partea beneficiară să înceapă sau să efectueze investigații sau urmăriri privind infracțiunile stabilite în baza prezentei convenții ori este susceptibilă să determine o cerere a acestei părți în sensul prezentului capitol.

ARTICOLUL 29

Autoritatea centrală

1. Părțile desemnează o autoritate centrală sau, dacă este necesar, mai multe autorități centrale însărcinate să trimită cererile formulate în baza prezentului capitol, să răspundă la acestea, să le execute sau să le transmită autorităților care au competența de a le executa.
2. Fiecare parte comunică secretarului general al Consiliului Europei, în momentul semnării sau depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, denumirea și adresa autorităților desemnate cu aplicarea paragrafului 1.

ARTICOLUL 30

Corespondență directă

1. Autoritățile centrale comunică direct între ele.
2. În caz de urgență cererile de asistență judiciară sau comunicările referitoare la acestea pot fi trimise direct de către autoritățile judiciare, inclusiv de Ministerul Public, ale părții solicitante unor autorități similare ale părții solicitate. În acest caz o copie trebuie trimisă simultan autorității centrale a părții solicitate prin intermediul autorității centrale a părții solicitante.
3. Orice cerere sau comunicare formulată în aplicarea paragrafelor 1 și 2 poate fi prezentată prin intermediul Organizației Internaționale a Poliției Criminale (Interpol).
4. Dacă o cerere este prezentată în baza paragrafului 2 și dacă autoritatea sesizată nu este competentă pentru a-i da curs, ea o transmite autorității competente din țara sa și informează direct partea solicitantă.
5. Cererile sau comunicările prezentate în baza paragrafului 2, care nu implică măsuri de constrângere, pot fi transmise direct de către autoritatea competentă a părții solicitante autorității competente a părții solicitate.
6. Fiecare stat poate, în momentul semnării sau depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, să îl informeze pe secretarul general al Consiliului Europei că, din motive de eficacitate, cererile formulate în aplicarea acestui capitol trebuie adresate autorității sale centrale.

ARTICOLUL 31

Informare

Partea solicitată informează fără întârziere partea solicitantă despre urmarea dată unei cereri formulate în baza prezentului capitol și despre rezultatul definitiv al urmărilor date cererii. De asemenea, partea solicitată informează fără întârziere partea solicitantă despre orice circumstanțe care fac imposibilă executarea măsurilor solicitate sau care riscă să o întârzie considerabil.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

ARTICOLUL 32

Semnarea și intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție este deschisă spre semnare statelor membre ale Consiliului Europei și statelor nemembre care au participat la elaborarea sa. Aceste state pot să își exprime consimțământul de a fi legate prin:
 - a) semnare, fără rezerva ratificării, acceptării sau aprobării; sau
 - b) semnare, sub rezerva ratificării, acceptării sau aprobării, urmată de ratificare, acceptare sau aprobare.
2. Instrumentele de ratificare, de acceptare sau de aprobare vor fi depuse la secretarul general al Consiliului Europei.
3. Prezenta convenție va intra în vigoare în prima zi din luna care urmează expirării unei perioade de 3 luni de la data la care 14 state și-au dat consimțământul de a fi legate prin prezenta convenție, conform dispozițiilor paragrafului 1. Un stat care nu este membru al Grupului de State împotriva Corupției (GRECO) în momentul ratificării va deveni membru, în mod automat, în ziua intrării în vigoare a prezentei convenții.
4. Pentru orice stat semnatar care își va exprima ulterior consimțământul de a fi legat prin prezenta convenție, aceasta va intra în vigoare în prima zi din luna care urmează expirării unei perioade de 3 luni de la data exprimării consimțământului său de a fi legat prin prezenta convenție conform dispozițiilor paragrafului 1. Un stat semnatar, nembru al Grupului de State împotriva Corupției (GRECO) în momentul ratificării, va deveni membru, în mod automat, în ziua intrării în vigoare a prezentei convenții în ceea ce îl privește.

ARTICOLUL 33

Aderarea la convenție

1. După intrarea în vigoare a prezentei convenții Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei va putea, după ce a consultat statele contractante la convenție, să invite Comunitatea Europeană, precum și orice stat nembru al Consiliului, care nu a participat la elaborarea sa, să adere la prezenta convenție, printr-o decizie luată cu majoritatea prevăzută la art. 20.d din Statutul Consiliului Europei și cu unanimitatea reprezentanților statelor contractante ce au dreptul de a face parte din Comitetul Miniștrilor.
2. Pentru Comunitatea Europeană și pentru orice stat care aderă la convenție va intra în vigoare în prima zi din luna care urmează expirării unei perioade de 3 luni de la data depunerii instrumentului de aderare la secretarul general al Consiliului Europei. Comunitatea Europeană și orice stat care aderă vor deveni în mod automat membre ale GRECO, dacă nu sunt deja în momentul aderării, în ziua intrării în vigoare a prezentei convenții în ceea ce le privește.

ARTICOLUL 34

Aplicare teritorială

1. Orice stat va putea, în momentul semnării sau depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, să desemneze teritoriul ori teritoriile la care se va aplica prezenta convenție.
2. Orice parte va putea să extindă, în orice alt moment următor, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, aplicarea prezentei convenții la orice alt teritoriu desemnat în declarație. Convenția va intra în vigoare cu privire la acest teritoriu în prima zi din luna care urmează expirării unei perioade de 3 luni de la data primirii respectivei declarații de către secretarul general.
3. Orice declarație făcută în baza paragrafelor 1 și 2 va putea fi retrasă, în ceea ce privește orice teritoriu desemnat în această declarație, printr-o notificare adresată secretarului general al Consiliului Europei. Retragerea va avea efect în prima zi din luna care urmează expirării unei perioade de 3 luni de la data primirii respectivei notificări de către secretarul general.

ARTICOLUL 35

Relații cu alte convenții și acorduri

1. Prezenta convenție nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor ce decurg din convențiile internaționale multilaterale privind probleme speciale.

2. Părțile la convenție vor putea încheia între ele acorduri bilaterale sau multilaterale referitoare la problemele reglementate prin prezenta convenție, în scopul completării sau dezvoltării dispozițiilor acesteia ori pentru a facilita aplicarea principiilor pe care le consacără.

3. Dacă două sau mai multe părți au încheiat deja un acord ori un tratat cu privire la un subiect acoperit de prezenta convenție sau atunci când au stabilit într-o altă manieră relațiile lor cu privire la acest subiect, vor avea facultatea de a aplica respectivul acord sau tratat în locul prezentei convenții, în scopul facilitării cooperării internaționale.

ARTICOLUL 36

Declarații

Orice stat poate, în momentul semnării sau depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, să declare că va incrimina ca infracțiune corupția activă și pasivă a agenților publici străini în sensul art. 5, a funcționarilor internaționali în sensul art. 9 sau a judecătorilor și agenților curților internaționale în sensul art. 11, numai în măsura în care agentul public sau judecătorul îndeplinește ori se abține să îndeplinească un act, cu încălcarea obligațiilor sale oficiale.

ARTICOLUL 37

Rezerve

1. Orice stat poate, în momentul semnării sau depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, să declare că nu va incrimina ca infracțiuni, conform dreptului său intern, în tot sau în parte, faptele menționate la art. 4, art. 6-8, art. 10 și 12 sau infracțiunile de corupție pasivă menționate la art. 5.

2. Orice stat poate, în momentul semnării sau depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, să declare că face uz de rezerva prevăzută la art. 17 paragraful 2.

3. Orice stat poate, în momentul semnării sau depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, să declare că poate refuza o cerere de asistență judiciară conform art. 26 paragraful 1, dacă cererea privește o infracțiune pe care partea solicitată o consideră infracțiune politică.

4. Un stat nu poate, prin aplicarea paragrafelor 1, 2 și 3, să facă rezerve la mai mult de 5 dintre dispozițiile menționate la paragrafele respective. Nici o altă rezervă nu este admisă. Rezervele de aceeași natură referitoare la art. 4, 6 și 10 vor fi considerate ca o singură rezervă.

ARTICOLUL 38

Valabilitatea și examinarea declarațiilor și rezervelor

1. Declarațiile prevăzute la art. 36 și rezervele prevăzute la art. 37 sunt valabile 3 ani calculați din prima zi a intrării în vigoare a convenției pentru statul în cauză. Totuși aceste rezerve pot fi reînnoite pentru perioade de aceeași durată.

2. Cu 12 luni înaintea expirării declarației sau rezervei secretarul general al Consiliului Europei informează statul respectiv cu privire la această expirare. Cu 3 luni înaintea datei expirării statul comunică secretarului general al Consiliului Europei intenția sa de a menține, de a modifica ori de a retrage declarația sau rezerva. În caz contrar secretarul general al Consiliului Europei informează acest stat despre faptul că declarația sau rezerva sa este automat prelungită pentru o perioadă de 6 luni. Dacă statul respectiv nu comunică decizia sa de a menține sau de a modifica rezervele sale înaintea expirării acestei perioade, rezerva sau rezervele cad.

3. Dacă o parte formulează o declarație sau o rezervă conform art. 36 și 37, ea furnizează, înaintea reînnoirii acesteia sau la cerere, explicații grupului GRECO în privința motivelor care justifică menținerea sa.

ARTICOLUL 39

Amendamente

1. Amendamentele la prezenta convenție pot fi propuse de către fiecare parte și orice propunere va fi comunicată de secretarul general al Consiliului Europei statelor membre ale Consiliului Europei și fiecărui stat nemembru care a aderat sau a fost invitat să adere la prezenta convenție conform dispozițiilor art. 33.

2. Orice amendament propus de către una dintre părți este comunicat Comitetului european pentru probleme penale care supune Comitetului Miniștrilor avizul său cu privire la amendamentul propus.

3. Comitetul Miniștrilor examinează amendamentul propus și avizul Comitetului european pentru probleme penale și, după consultarea statelor nemembre, părți la prezenta convenție, poate adopta amendamentul.

4. Textul oricărui amendament adoptat de Comitetul Miniștrilor conform paragrafului 3 este transmis părților pentru acceptare.

5. Orice amendament adoptat conform paragrafului 3 va intra în vigoare în a treia zi după ce toate părțile îl vor informa pe secretarul general al Consiliului Europei că l-au acceptat.

ARTICOLUL 40
Soluționarea diferendelor

1. Comitetul european pentru probleme penale al Consiliului Europei va fi informat cu privire la interpretarea și la aplicarea prezentei convenții.

2. În caz de diferend între părți cu privire la interpretarea sau la aplicarea prezentei convenții, părțile se vor strădui să ajungă la o soluționare a diferendului prin negociere sau prin orice alt mijloc, la libera lor alegere, inclusiv supunerea diferendului Comitetului european pentru probleme penale, unui tribunal arbitral care va lua decizii obligatorii pentru părțile la diferend sau Curtii Internaționale de Justiție, conform unui acord între părțile implicate.

ARTICOLUL 41
Denunțare

1. Orice parte poate, în orice moment, să denunțe prezenta convenție adresând o notificare secretarului general al Consiliului Europei.

2. Denunțarea va avea efect în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 3 luni de la data primirii notificării de către secretarul general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 42
Notificări

Secretarul general al Consiliului Europei va notifica statelor membre ale Consiliului Europei și oricărui stat care a aderat la prezenta convenție:

- a) orice semnătură;
- b) depunerea oricărui instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare;
- c) orice dată de intrare în vigoare a prezentei convenții conform art. 32 și 33;
- d) orice declarații sau rezervă în baza art. 36 sau 37;
- e) orice alt act, notificare sau comunicare legată de prezenta convenție.

Drept care subsemnații, corespunzător împuterniciți în acest sens, au semnat prezenta convenție.

Semnată la Strasbourg la 27 ianuarie 1999, în limbile franceză și engleză, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar original care va fi depus în arhivele Consiliului Europei. Secretarul general al Consiliului Europei va trimite o copie certificată conformă fiecăruia dintre statele membre ale Consiliului Europei, statelor nemembre care au participat la elaborarea convenției și oricărui stat invitat să adere la aceasta.